

ת"פ 62010/05/19 - מדינת ישראל נגד אמיר שירותים לוגיסטיים בע"מ, ח.פ. חנאן עליאן

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 62010-05-19 ישראל נ' אמיר שירותים לוגיסטיים בע"מ ואח'

בפני
כבוד השופט אסף הראל
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

1. אמיר שירותים לוגיסטיים בע"מ, ח.פ.
2. חנאן עליאן,

הנאשמים

גזר דין

1. על פי עובדות כתב האישום, פעלה הנאשמת 1 (להלן - **החברה**) בתקופות 3/17-3/18 ו- 1-3/18 כקבלן כוח אדם כהגדרת המונח בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו - 1996 (להלן - **החוק**) מבלי שהיה לה רשיון לכך בהתאם לחוק. במסגרת עיסוקה זה סיפקה החברה בחודשים 3/17-3/18 שמונה עובדים למתפרה עמה התקשרה החברה. בנוסף, בחודשים 1-3/18 סיפקה החברה שמונה עובדים אחרים למאפייה עמה התקשרה החברה. על פי כתב האישום, הנאשמת 2 שימשה בזמנים הרלוונטיים נושאת משרה בחברה, ולא פיקחה ולא עשתה כל שניתן למנוע מהחברה לעבור על החוק. במסגרת הסדר טיעון, הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום.

2. לאור הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום, הורשעה החברה בעבירות על סעיפים 2(א) ו- 20(ב) לחוק. הנאשמת 2 הורשעה בעבירה על סעיף 21 לחוק.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טוענת, בין היתר, כי הרציונל של החוק הוא הגנה על עובדים באמצעות חיוב קבלני כוח אדם לקבל רשיון מהשר ולהעמיד ערובה כספית. נטען כי כל אחת מההתקשרויות של החברה - עם המתפרה ועם המאפייה - מהווה אירוע נפרד. עוד נטען כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות המקרה לגבי כל אירוע עומד על קנס כספי בטווח של 30%-40% מהקנס המירבי שניתן להטיל על החברה ועל הנאשמת 2. מוסיפה המאשימה וטוענת כי יש לחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות בכתב להימנע מביצוע עבירות בהן הורשעו למשך שלוש שנים, כאשר גובה ההתחייבות לגבי החברה יהיה 14,400 ש"ח ולגבי הנאשמת 2 יהיה 29,200 ש"ח.

עמוד 1

4. הנאשמים אינם מתנגדים לחתום על התחייבות בכתב להימנע מביצוע עבירה כפי שביקשה המאשימה. הנאשמת 2 עותרת לביטול הרשעתה ולהפנותה לתזכיר מבחן. עוד טוענים הנאשמים, בין היתר, כי מדובר בעבירות שנעברו במשך תקופה קצרה מבלי שהיו מודעים להשלכות שלהן וכי הסכימו להגיע עם המאשימה להסדר טיעון על מנת לחסוך זמן שיפוטי ולצדדים עצמם. על פי החברה, פעילותה כיום היא כמכבסה המשרתת בתי מלון, ונטען כי מצבה הכלכלי אינו טוב לאור משבר נגיף הקורונה. עוד נטען כי עד להתפרצות אותו משבר, העסיקה החברה 15 עובדים, ביניהם נשים קשות יום; כי החברה תורמת לקהילה - כפי שניתן ללמוד ממכתבו של סגן ראש עיריית שפרעם (מוצג נ/1); וכי משפחתה של הנאשמת 2 תורמת ותרמה לבטחון המדינה. על כן מבקשים הנאשמים להקטין את הקנס שיוטל עליהם עד כמה שניתן, וככל שיוטל קנס - לאפשר להם לשלמו בתשלומים.

5. לאחר שנתתי דעתי לכלל טענות הצדדים ולראיות שהציגו במסגרת טיעוניהם לעונש, הגעתי למסקנה כי יש להשית על הנאשמים עונש של קנס ומתן התחייבות להימנע מביצוע עבירה, כפי שיפורט להלן.

6. בפתח הדברים אני דוחה את בקשת הנאשמת 2 להימנע מהרשעתה. הליך פלילי בו קובע בית הדין כי נאשם ביצע עבירה ונושא באחריות פלילית בגינה, מסתיים בצורה טבעית בהרשעה. בכך מושגת אכיפת החוק בצורה שוויונית ומרתיעה. הימנעות מהרשעה היא החרג לכך, ויש לה מקום רק במקרים יוצאי דופן שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרת העבירה: לשם כך נדרש להיווצר פער בלתי נסבל בין נזקו של הנאשם בשל ההרשעה לבין התועלת הציבורית מקיומה של הרשעה. תנאי לביטול ההרשעה הוא שהיא פוגעת פגיעה קשה בשיקום הנאשם ובנוסף מדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. נטל השכנוע להתקיימות התנאים המצדיקים את ביטול ההרשעה - מוטל על הנאשם. הנאשמת 2 לא טענה, וממילא לא הוכיחה, מהו הנזק שייגרם לה בשל ההרשעה וכיצד אותו נזק יוצר פער בלתי נסבל לבין התועלת הציבורית מקיומה של הרשעה (סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982; ע"פ (ארצי) 6291-05-10 **יהלומי נ' מדינת ישראל**, פס' 27-29 (31.1.2012)).

העבירות בהן הורשעו הנאשמים מהוות שני אירועים נפרדים

7. העבירות אותן ביצעו הנאשמים מהוות שני אירועים נפרדים. מספר טעמים למסקנה זו. ראשית, מדובר בשירות שסופק לשני לקוחות שונים: מתפרה ומאפייה. לא נטען כי בין שני הלקוחות האלה קיים קשר כלשהו שמאפשר לראות בהם ישות אחת. שנית, לכל אחד מהלקוחות סופקו עובדים שונים. שלישית, תקופות ההתקשרות עם כל לקוח היו שונות. לאור זאת, אני קובע כי מדובר בעבירות שהן בגדר שני אירועים נפרדים שמוצדק לקבוע בגין כל אחד מהם מתחם ענישה נפרד (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**); ע"פ (ארצי) 32385-05-14 **שמש חי אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל**, פס' 24-25 (13.8.2015)).

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות

8. על מנת לקבוע מתחם ענישה הולם, יש ראשית לבחון מהם הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעקבות מעשיהם ומחדליהם של הנאשמים, ומהי מידת הפגיעה בהם (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). העבירה בה הורשעה החברה מיועדת להגן על זכויות העובדים המועסקים על ידי קבלני כח אדם. לצורך עיסוק כקבלן כח אדם,

נקבע בחוק מנגנון של רישוי. הרישוי מיועד להבטיח כי בתחום זה יעסקו מי ששומרים על זכויות עובדיהם ומי שמסוגלים, מבחינה כלכלית, לשמור על זכויות אלה (סעיף 3 ו-6 לחוק; עב (ארצי) 11/07 אל אור אילת תפעול ואחזקות בע"מ - מדינת ישראל, פס' 6-7 (11.8.2008)). במחדלה של החברה לפעול כקבלן כח אדם רק אם יהיה לה רשיון לכך בהתאם לחוק ובמחדלה של הנאשמת 2 לפקח ולעשות כל שניתן למנוע מהחברה לבצע עבירה כזו, פגעו הנאשמים באינטרס להגן על עובדי קבלני כח אדם. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי הזכויות של העובדים שביצעו את העבודה נפגעו, אולם גם ללא פגיעה בפועל כזו, עדיין נפגע אינטרס מוגן בעצם ביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

הקנס המירבי

9. מכאן אפנה לבחון מהו שיעור הקנס המירבי שניתן להטיל על הנאשמים, לאור העבירות בהן הורשעו. על החברה ניתן להשית קנס מירבי בשיעור של 14,400 ש"ח בגין כל אירוע (סעיף 20(ב) לחוק; סעיף 61(א)(1) לחוק העונשין). על הנאשמת 2 ניתן להשית קנס מירבי בשיעור 29,200 ש"ח בגין כל אירוע (סעיף 21(א) לחוק).

מדיניות הענישה הנהוגה

10. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לבחון גם מהי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מהסוג בהן הורשעו הנאשמים. במקרה אחר - כגון המקרה כאן - שבו הודתה חברה בעובדות כתב האישום בהסדר טיעון, והורשעה בעבירות דומות לאלה בהן הורשעה החברה כאן - בשני אירועים של אספקת שירותי נקיון מבלי שהיה לה רשיון לכך על פי החוק - נקבע כי מתחם הענישה יעמוד על טווח שבין 30% ל-50% מהקנס המירבי (ת"פ (אזורי נצ') 61716-01-16 מדינת ישראל נ' קולוני אחזקות והשקעות (א.א.ל.) בע"מ (28.12.16); ע"פ (ארצי) 24021-02-17 מדינת ישראל נ' קולוני אחזקות והשקעות (א.א.ל.) בע"מ (30.11.17)). במקרה אחר, בו הורשעו - בהסדר טיעון - חברה ונושאת משרה בעבירות דומות למקרה כאן, של אספקת שירותי נקיון ללא רשיון על פי החוק, הוטל על חברה עונש בגובה 45% מהקנס המירבי, ועל נושאת המשרה הוטל עונש בגובה 20% מהקנס המירבי (ת"פ (אזורי ב"ש) 6730-09-15 מדינת ישראל נ' ל. טלי שירותים בע"מ (18.8.16)).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. מכאן אפנה לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות במקרה דנן. אלו מנויות בסעיף 40ט לחוק העונשין. על הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות כבר עמדתי לעיל.

12. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות המצדיקות הקלה בעונשם של הנאשמים, מצויות בכך כי מדובר בשירות שסופק על ידי החברה באמצעות כמות מצומצמת של עובדים ולמשך שני פרק זמן מצומצמים יחסית של מספר חודשים.

מצבם הכלכלי של הנאשמים

13. מאחר ועסקינן במתחם ענישה שעניינו קנס כספי, יש ליתן את הדעת - במסגרת השיקולים לקביעת מתחם

הענישה ההולם - למצבם הכלכלי של הנאשמים (סעיף 40 לחוק העונשין). כאמור, הנאשמים טענו כי החברה מצויה במצב כלכלי לא טוב מאחר וכיום עיסוקה הוא כמכבסה המספקת שירותים למלונות ובתי הארחה, ואלה הפסיקו לפעול בשל משבר נגיף הקורונה החדש. על עיסוקה של החברה כמכבסה ניתן ללמוד גם ממכתב עיריית שפרעם (מוצג נ/21) והדבר תומך בטענות הנאשמים. אני מוכן להתחשב בטענה זו, אם כי בצורה מוגבלת שכן לא הוצג מסמך כלשהו ממנו ניתן ללמוד על מצבם הכלכלי של מי מהנאשמים.

מתחם הענישה ההולם

14. לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, אני קובע כי בנוגע לחברה, מתחם הענישה ההולם את האירוע של ההתקשרות עם המאפייה עומד על קנס כספי בטווח שבין 2,880 ש"ח לבין 5,760 ש"ח. הרף העליון של מתחם זה עומד על 40% מהקנס המרבי שניתן היה להשית על החברה. הרף התחתון עומד על שיעור של 20% מהקנס המירבי כאמור (השוו: ענין חדוות הורים, פסקה 23 לפסק הדין). מתחם הענישה ההולם את האירוע של ההתקשרות עם המתפרה עומד על קנס כספי בטווח שבין 4,320 ש"ח לבין 5,760 ש"ח. הרף העליון של מתחם זה עומד על 40% מהקנס המרבי שניתן היה להשית על החברה. הרף התחתון עומד על שיעור של 30% מהקנס המירבי כאמור. ההבדל בין שני מתחמי הענישה טמון בכך שאספקת כח האדם למתפרה נמשכה כשנה בעוד שההתקשרות עם המאפייה נמשכה שלושה חודשים. בקביעת מתחמי הענישה הבאתי בחשבון את הטענה למצב כלכלי קשה של החברה.

15. באשר לנאשמת 2, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם את האירוע של ההתקשרות עם המאפייה עומד על קנס כספי בטווח שבין 2,920 ש"ח לבין 8,760 ש"ח. הרף העליון של מתחם זה עומד על 30% מהקנס המרבי שניתן היה להשית על הנאשמת 2. הרף התחתון עומד על שיעור של 10% מהקנס המירבי כאמור. מתחם הענישה ההולם את האירוע של ההתקשרות עם המתפרה עומד על קנס כספי בטווח שבין 4,380 ש"ח לבין 8,760 ש"ח. הרף העליון של מתחם זה עומד על 30% מהקנס המרבי שניתן היה להשית על הנאשמת 2. הרף התחתון עומד על שיעור של 15% מהקנס המירבי כאמור. בקביעת מתחם הענישה הבאתי בחשבון את טענת הנאשמת 2 כי היא נסמכת על פעילות החברה שמצויה כיום במצב כלכלי לא טוב.

העונש שיש להשית על הנאשמים

16. מכאן לגזירת עונשם של הנאשמים (סעיף 40א לחוק העונשין). בשלב זה, יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. בראש ובראשונה יש ליתן את הדעת כי לא נטען על ידי המאשימה שלמי מהנאשמים יש עבר פלילי. לכך יש להוסיף כי הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום מבלי שהיה צורך לשמוע עדים, וחסכו בכך זמן יקר לכל המעורבים. עוד יש להוסיף את תרומתה של החברה לקהילה בה היא פועלת (מוצג נ/1).

17. לאחר שנתתי את דעתי לכל אלה, אני משית על החברה קנס כספי בגובה 2,880 ש"ח בגין האירוע של ההתקשרות עם המאפייה וקנס כספי של 4,320 ש"ח בגין האירוע של ההתקשרות עם המתפרה.

18. קנס זה ישולם על ידי החברה ב- 10 תשלומים שווים וחודשיים, הראשון בהם לא יאוחר מ- 1.9.20. כמו כן

תחתום החברה, באמצעות הנאשמת 2 על התחייבות - כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על סעיף 2(א) לחוק. גובה ההתחייבות, בהתאם למוסכם על הצדדים, יהיה 14,400 ש"ח. החברה תחתום על התחייבות זו במזכירות בית הדין עד יום 1.9.20, שאם לא כן ניתן יהיה לעצור את הנאשמת 2 ולהביאה בפני שופט לשם מתן התחייבות זו בשם החברה.

19. אני משית על הנאשמת 2 קנס כספי בגובה 2,920 ש"ח בגין האירוע של ההתקשרות עם המאפייה וקנס כספי של 4,380 ש"ח בגין האירוע של ההתקשרות עם המתפרה.

20. קנס זה ישולם על ידי הנאשמת 2 ב- 10 תשלומים שווים וחודשיים, הראשון בהם לא יאוחר מיום 1.9.20. כמו כן תחתום הנאשמת 2 על התחייבות - כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על סעיף 21 לחוק בהתייחס לסעיף 2(א) לחוק. גובה ההתחייבות, בהתאם למוסכם על הצדדים, יהיה 29,200 ש"ח. הנאשמת 2 תחתום על התחייבות זו במזכירות בית הדין עד יום 1.9.20, שאם לא כן ניתן יהיה לעצרה ולהביאה בפני שופט לשם מתן התחייבות זו.

21. לצדדים מוקנית, תוך 45 ימים מעת שיומצא להם גזר דין זה, זכות לערער על פסק הדין בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לבאי כח הצדדים.

ניתן היום, א' תמוז תש"פ, 23 יוני 2020, בהעדר הצדדים.